

Geer wordt gezet, terwijl hij uitdrukkelijk een anderen vorm met dien naam bedeede.

Ik stel daarom voor dezen vorm te benoemen naar De Geer, daar hij deze het eerst onderscheidde en voldoende duidelijk beschreef en afbeeldde, dus ab. *degeri* nov. nom. Van een uitvoerige beschrijving kan ik dus afzien. Hoewel De Geer uitdrukkelijk mededeelt, dat de intervallen van de elytra "sont remplis de petits poils très-serrés d'un brun roussâtre" geeft Péring (1896, Trans. S. Afr. Philos. Soc., vol. 7, p. 367) op: „intervals hairless". Overigens zijn de gegevens, welke Péring over dezen vorm geeft, juist, zoodat ik moet aannemen, dat hij een afgewreven exemplaar onder oogen heeft gehad. Bij Heyne-Taschenberg (1908, Exot. Käfer, p. 18) vinden we dit punt in het midden gelaten: „Flügeldecken meist gelblich behaart". Het exemplaar, dat aanleiding gaf tot het bovenstaande, bezit ook de rossige beharing in de verdiepte intervallen van de elytra.

In de Col. Cat., pars 104 (1929) door Csiki vinden we (l.c., p. 373) den vorm, waar het hier over gaat, aangeduid als ab. *albogutta* Deg. Kennelijk is dit een drukfout, daar in den index *alboguttata* staat.

Leiderdorp, Maart 1944.

Sciopus exul Parent (Dipt., Dolichopod.) in den Leidschen Hortus¹⁾

door

S. J. VAN OOSTSTROOM.

Exemplaren eener *Dolichopodide*, die veelvuldig in de warme kassen van den Leidschen Hortus Botanicus voorkomt en die ik daar al eenige jaren achtereen waarnam, werden door Prof. de Meijere gedetermineerd als *Sciopus exul* Parent. Volgens mondelinge mededeeling van het tuinpersoneel zijn deze vlugge, langpootige, fraai gekleurde vliegjes zeker al wel sinds 25 jaren in genoemde kassen aanwezig, waar zij den indruk maken, zich volkomen thuis te gevoelen.

Parent beschreef de soort pas in 1932 (Stettiner Entom. Zeit. 93, p. 240) op exemplaren uit een warme kas te Lyon. In Nederland werd zij in 1937 aangetroffen door Prof. de Meijere in zijn huis te Amsterdam. Naar hij mededeelt (Tijdschr. v. Entom., 82, 1939, p. 126) waren deze dieren (2 ♂♂) waarschijnlijk uit den Amsterdamschen Hortus daar binnengebracht. Dat de soort werkelijk in de warme kassen van den Amsterdamschen plantentuin voorkomt, constateerde ik bij een bezoek aan dien tuin op 18 November 1942. Andere gegevens omtrent het voorkomen van de soort zijn mij niet bekend.

Evenals de Amsterdamsche exemplaren zijn ook de Leidsche in hoofdzaak fraai glanzend metaalgroen, terwijl bij de Fransche dieren een glanzend paarse kleur de overhand had. Exemplaren, waarbij de thoraxrug en het abdomen aan het uiteinde koperrood glanzend zijn, nam ik ook waar.

De heer Perdeck (Leiden) was zoo vriendelijk op mijn verzoek eenige waarnemingen betreffende de levenswijze en de paringsbiologie van *Sciopus exul* te doen. Hij constateerde, dat de dieren meestal aan te treffen zijn op de bladeren van diverse kasplanten, vooral op lange, smalle bladeren. Zij verplaatsen zich vliegend van blad tot blad, waarbij zij meestal op het uiteinde van een blad neerstrijken, vervolgens een eindje in de richting van de basis loopen om dan weer naar den top van een naburig blad te vliegen. Hun voedsel bestaat uit kleine insecten, die ze schijnbaar terloops vast pakken met hun monddeelen om ze vervolgens uit te zuigen; men ziet daarbij de prooi aan de monddeelen op en neer bewegen. Als prooi werden waargenomen exemplaren van de z.g. witte vlieg, *Trialeurodes* spec., die in de kassen nogal veel voorkomt, benevens een *Psocide*.

Vóór de paring achtervolgt een ♂ het ♀ voortdurend in al haar bewegingen, waarbij het ♂ steeds op een bepaalden afstand (1—2 cm) achter het ♀ blijft. Af en toe schiet het ♂ plotseling op het ♀ af om zich onmiddellijk daarna weer even plotseling terug te trekken. Ten slotte loopt het langzaam op het ♀ toe (dat steeds met haar achterlijf naar het ♂ toegekeerd is), terwijl het zijn vleugels opzij uitspreidt en deze langzaam heen en weer beweegt. Als het ♂ vlak bij het ♀ gekomen is, legt het zijn voorpooten op de vleugels van het ♀, buigt zijn achterlijf onder zijn borststuk door naar dat van het ♀ en de copulatie vindt plaats. Tijdens de copulatie zijn de vleugels van het ♂ nog steeds zijwaarts uitgespreid, doch nu in voortdurende, snelle trilling.

Oegstgeest, Emmalaan 21, Februari 1944.

¹⁾ Bijdragen tot de kennis van de adventieve flora en fauna van onze warme kassen, III. (I in De Levende Natuur, 1944, nog niet verschenen; II in De Natuur 63, 1943, p. 71—79, beide door Dr. A. D. J. Meeuse).